

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SALUUT 'K GA IN CONGÉ

blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.1297

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de gekende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SALUUT, 'K GA IN CONGE* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1984 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

SALUUT 'K GA IN CONGE.

Blijspel in drie bedrijven
door
ROMAIN DECONINCK.

Personen:

Albert.....Romain Deconinck.
Leonie, zijn vrouw.....Suzy Van Herbergen.
Roland... [zijn zoon.....Pat Remue.
DOLF, Alberts vader.....Raymond Van Herbergen.
Gusta, zijn vrouw.....Gaby Gauthy.
Margriet.....Ivonne Delcour.
Charel, haar echtgenoot.....Theo Daese.
Juil.....Claude Marissael.
Henri, vriend van Roland.....Louis Mortier.
Eedje, vriend van Dolf.....Raoul Roelandt.

Toneelschikking:

Het toneel stelt een zitplaats voor. Voorplan cour deur naar slaapkamer en andere vertrekken. Fond cour deur naar keuken. Coté jardin in de fond deur of opening naar winkel. Een oude zetel voorplan jardin. Twee moderne zeteltjes voorplan cour met tussenin een laag tafeltje. Meer in de fond midden een tafel met stoelen. Verdere meubilering.

EERSTE BEDRIJF.

BIJ OPGAAN VAN GORDIJN ZIT DOLF IN ZETEL VOORPLAN JARDIN
EN LEONIE IN ZETEL VOORPLAN COUR. LEONIE ZIT TE BREIEN.
NA ENKELE SECONDEN:

Leonie. DOLF:
LEONIE:ZIET NIET OP VAN HAAR WERK.
DOLF:NU LUIDER

Leonie!! LEONIE:UIT HAAR GEDACHTEN SCHIETENDE

Ja vader. DOLF:
Wordt ge ook doof gelijk mijne kameraad Eedje dan?!
't Is heel zeker de tienste dat'k u roep!
LEONIE:ONGELOVIG
Tien keren. Ge kunt maar tellen tot drij.
DOLF:TERUGKAATSENDE
'k Zal bij u achter rekenlessen komen zun!
DOET BEWEGING VAN BREIEN
Twee rechts en drij averrechts.
LEONIE:
Awel wat moet ge hebben?
DOLF:
Weet ge gij waar dat mijn medikamenten liggen?
LEONIE:
Dat moet ge aan uw vrouw vragen vader. Is het nog altijd
voor dat reumaties in uw knienen?
DOLF:
Neen, nu zit het in mijn hoofd. 't Is van dat loopreumaties!
'k Heb het vannacht voelen klimmen! 't Zou mij niet ver-
wonderen dat het vanavond weer zakt naar mijn voeten.
LEONIE:
Dat is geen reumaties, gij zit mee nen ascenseur in uw lijf!
DOLF:
z'Hebben tons nog d'aire van mee ne mens de zot t'houden.
Weet ge waar dat mijn vrouw is?
LEONIE:
In de keuken!
NU WREVELIG
g'Hebt ze zoch ook naar de keuken zien gaan!
DOLF:
Neen'k! Diene ascenseur in mijn hoofd zal juist in panne
gelegen hebben.
NAAR KEUKEN ROEPENDE
Gusta!.....Gusta!!
GUSTA:ACHTER TONEEL

Ja Dolf!
LEONIE:SPOTTEND,DIE TERUG BREIT
Ge zult weer al tien keren geroepen hebben zeker?

DOLF:OPZETTELIIK NAAR LEONIE

25.....26.....27.....28.....

LEONIE:KWAAD

Vader wilt g'er uitscheiden! Zo geraak'k mijne tels kwijt van mijn steken!

GUSTA:OP KEUKEN

Wat moet ge nu weeral hebben Dolf!

DOLF:

Mijn pillen voor mijn hoofd!

GUSTA:

Ze liggen in de slaapkamer op uw nachttafel.

DOLF:

Ze moeten hier bij mij zijn! Mijn nachttafel heeft geen reumaties in zijn hoofd, zun!

GUSTA:

Ons slaapkamer is gelijk 'n apotekerij mee al uw kwalen! 'k Heb geen plaatse voor mijne tabaard t'hangen in mijn kleerkasse! Als'k 't ongeluk heb van mijn kasse 'n beetje te hard open te trekken heb'k keer voor keer 'n buile of 'n blauw oog van de pillen en de fleskes die er uitvallen! Gij had apoteker moeten worden inplaatse van vleeshouwer.

DOLF:NIJDIG

'k Zou u ne keer willen zien als ge mijne ouderdom hebt!

GUSTA:

En ook daarbij ge moet nog 'n half uur wachten voor uw pillen, g'hebt nog maar juist uw morgeneten binnen!

DOLF:

Ei 't is twee uren leen dat'k g'eten heb!

GUSTA:WANHOPIG

En in alles overdrijfde gij! Ge zijt mee ruzie uit uw bedde!

LEONIE:TOT DOLF

Ziet ge wel dat ge niet kunt tellen!

DOLF:WEER NAAR LEONIE

25.....26.....27.....28.....

LEONIE:KWAAD

Vader is't gedaan!

DOLF:TOT GUSTA DIE ONDERTUSSEN NAAR

KEUKEN WAS GEGAAN

Waar gaat ge naartoe Gusta?!

GUSTA:

Naar de keuken! 'k Ben daar bezig zun!

DOLF:

'k Moet mijn pillen hebben!

GUSTA:TERWIJL ZE NAAR VOREN KOMT

Waarvoor ben'k mee ne vent getrouwd die 13 jaar ouder is ofte 'k ik!

DOLF:

'k Heb u niet gevraagd voor mee mij te trouwen!

GUSTA:

Ei bah nee'g! Ge waart nog maar weeweire en ge kwamt alle dagen aan mijn veurdeur schriemen, dat'k op den duur nan dweil op mijn zulle moest leggen!

DOLF:WREVELIG

'k Heb aan uw veurdeur niet staan schriemen!

GUSTA:

Ge zijt er nog wel mee. 't Was altijd van "mijne zoon Albert is nog te jong", "'k sta er alleen voor in mijn vleeshouwerije", "'k heb de tijd niet dat'k mijn eten kan gereed maken".

DOLF:

Ge moogt blij zijn dat ge mee mij getrouwd zijt! Anders waart ge nu 'n oude jonge dochter!

GUSTA:

Slaapt op uw twee orens Dolf Vercreusen! Had iedere vinger ne kapstok geweest mijn huis had percies nen nieuwkuis geweest van de mannen!

DOLF:KWAAD

'k Moet mijn pillen hebben!

GUSTA:

Jamaar waarom moet'k ik dat almaal doen?!

OP GUSTA WIJZENDE

Kan ons schoondochter dat ne keer niet gaan halen?

LEONIE:

'k Ben aan 't breien!

DOLF:

'k Heb mee mijn schoondochter geen zakens: zij breit en ik pille!

GUSTA:WANHPIG MET EDE OGEN TEN HEMEL

Ze zeggen altijd " ge zijt gescheept en ge moet varen"! Maar MIJN sloop is ne oude onderzeeër die mee gaten gevallen is!

EN AF SLAAPKAMER.

LEONIE:

Op de duur zou'k ik nog moeten zorgen dragen voor u! z'Heeft niets anders te doen!

DE WINKELBEL.

DOLF:

De belle gaat! Is er iemand in de winkel?

LEONIE:

Albert is daar en onze zoon Roland! Hebt g'het al vergeten?

DOLF:

't Kraakt in mijn hoofd!

LEONIE:

't Is dat uwe axseur ne keer moet gesmeerd worden!

ROLAND:OP WINKEL.

DOLF:
Roland, moet ge niet bestellen in de vleeshouwerij? Er is iemand binnengekomen!

ROLAND:
Neen, 't is iemand die buitengegaan is bonpa.

DOLF:
En wat is uw vader aan 't doen?

ROLAND:DROOG
Biljarten.

DOLF:
Biljarten in de winkel?!

ROLAND:WREVELIG
Ei maar bonpa, wat zoudt ge nu willen dat hij doet! Ne kalant bestellen, 't is al!

DOLF:
En moet ge niet meehelpen?

ROLAND:
't Was niet nodig, zei't hij. 't Is snelle Alice van hier-rechtover en tons heeft hij altijd zijn handen vol.

LEONIE:JALOERS
Natuurlijk! Moest het ne oude leelijkaard zijn, hij zou er zoveel spel niet van maken zeker!

DOLF:
In de slagerij "Dolf Vercruisen" zijn al de kalanten gelijk!

LEONIE:
Ja, maar in de slagerij "ALBERT Vercruisen" gaan de schone meiskes voor!

ROLAND:TOT LEONIE
Ma, d'oude leelijkaards moeten altijd 'n hard stuk soepvlees hebben en de jonge snellen zijn zot van 'n mals rosbuufke!

GUSTA:OP SLAAPKAMER MET PIL DIE ZE
AAN DOLF GEEFT
Hier is uw pille.

DOLF:
Hoe moet 'k dat slikken?

GUSTA:
Mee uwe mond, langst uw achterste kunt ge moeilijk zwelgen!

DOLF:
Neen, 'k moet water hebben!

GUSTA:
In de keuken is er 'n kraan en als g'er aan draait komt er water uit.

DOLF:
Wat wilt ge daarmee zeggen!

GUSTA:
Dat ge uwe platform kunt opheffen en er zelve ommeaan!
Ik ben bezig aan 't eten te prepareren voor van de noenen!

TOT ROLAND
Is Eedje de poeldenier al geweest mee ons kieken?

ROLAND:

Neen, 'k heb geen een kieken in de winkel zien komen.
Euh Gusta, maak mij ne keer 'n boterhamke gereed.

GUSTA:

Zegt dat tegen uw moeder.

LEONIE:

"k Kan niet, mijne man zijne pulover moet af.

ROLAND: TOT GUSTA

Gewoonlijk maakte gij toch altijd 't eten gereed?

GUSTA:

Had ge vanmorgen zolange niet blijven slapen g'had
kunnen eten mee iedereen.

ROLAND:

'k Heb gisterenavond naar 't entrainement wæst kijken
van de voetbal!

GUSTA: SPOTTEND

Entrainement!

MET BEWEGING VAN DRINKEN

In de kantine aan de toog van Henri zeker!

Ten andere, nevens de kraan van uw grootvader liggen er
boterkamen en staat er koffie! "Pakt het zelve" zei die
muis en ze bezag die muizevalle nog niet!

EN AF KEUKEN.

LEONIE:

Dat mens moet altijd knechten hebben! 't Is altijd maar
ene die hier werkt en 't is ze zij!

DOLF:

Ze zou nu mijn pillen willen doen slikken langst mijn
achterste! 'k Heb er al vele mee gedaan maar dat nog niet!

LEONIE: VERVOLGENDE

z'Is altijd in haar keuken bezig! Vaneige, omdat we niet
zouden zien dat ze niets doet!

DE WINKELBEL.

DOLF:

Er is iemand. Loop Roland.

ROLAND:

Vader is daar toch.

LEONIE: TERUG JALOERS

Mee snelle Alice heeft hij zijn handen vol!

ALBERT: OP WINKEL. TEVREDE TOT ROLAND

Voila! Alieske was content van mij zun!

LEONIE: MET BIJBEDOELING

Hebt ge haar 'n beetje gesoigneerd?!

ALBERT:

Slaapt op uw twee orens Leonie!

LEONIE: NIJDIG-JALOERS, MET BEWEGING

VAN HORENDRAGEN

Van twee horens gesproken.....

EN BREIT NIJDIG VERDER.

DOLF:

Waarvoor heeft dat zolang geduurd?

ALBERT:

Ge weet hoe dan jonge meisjes zijn. Ze weten nooit niet wat dat ze willen. Alieske wilde eerst sevalas en z'is g'eindigd mee 'n doodgewoon sossietje!
EN HIJ LACHT.

LEONIE:ALS VOREN

Hij kan er jij nog mee lachen.

ALBERT:

Ei neen! 'k Zal mij stellen schriemen en 'n schoon meisje laten sukkelen.

DOLF:

't Is ne keer curieus dat 'k ik daar nooit gene last van g'had heb!

ALBERT:

'k Ge love 'k ik dat! Uw leuze was: zoveel mogelijk verkopen en zo rap mogelijk buiten!

DOLF:TERUGKAATSENDE

Ja en van u is 'n sossietje al genoeg als ze maar lang genoeg blijven!

ALBERT:NU ERNSTIG

En ook daarbij moeit u daar niet meer mee vader! Ge zijt in pensioen en g'hebt uw vleeshouwerij aan mij overgelaten! Punt sossie...euh, punt fini!

DOLF:

'k Kan er niet aan doen maar 't vlees zit mij nog altijd in 't bloed!

ALBERT:

Wat zit er NU weer in uw bloed! Verlede week was 't aan 't verwateren!

ROLAND:

'k Ga 'n boterhamke gaan eten.

ALBERT:

Euh Roland, binst dat we nu toch over de vleeshouwerij bezig zijn: wat scheelt er mee u? 't Is al enige weken dat ge in de winkel staat gelijk ene die in een tramhuizeke zijn broek moet af doen!

ROLAND:

Wat vergelijkinge is mij dat nu. Hebt ge gij misschien al in een tramhuizeke uw broek moeten af doen?

ALBERT:

Neen 'k. 'k Heb ene keer mee uw moeder in een tramhuizeke...
BEDENKT ZICH

Enfin ja, we vreeën tons nog.

LEONIE:MET DE OGEN TEN HEMEL

't Was nog in de goede tijd!

ALBERT:

Goede tijd? Wat zouden wij op onze ouderdom nog in zo 'n tramkotje moeten gaan doen!

SMIJT HET VAN ZICH WEG, DAN TERUG TOT ROLAND

En ook daarbij ge moet niet over iets anders beginnen!

'k Wil maar zeggen dat g'er mee uw gedachten niet meer bij zijt in de winkel! Daar juist ook nog! Madam' Louise vroeg twee sneetjes leverwust en g'hebt haar 200 grammen gegeven.

DOLF:TEVREDEN

Zoveel te beter! Ne goede vleeshouwer geeft altijd meer of ~~xxx~~ dan ze hem gevraagd hebben!

ALBERT:

Ja, maar 't ongeluk is dat hij voor die 200 grammen maar twee sneetjes gerekend heeft!

DOLF:NU NIJDIG

Voila, we zullen weer heel de dag voor niets mogen werken!

ALBERT:TOT ROLAND

g'Hebt mij nog altijd geen antwoord gegeven!

ROLAND:

Toet, 'k heb al gezegd dat 'k ga gaan eten. 'k Moet van Gusta mijn boterhamen zelve pakken en ma heeft gene tijd, ze moet breien.

EN AF KEUKEN.

ALBERT:WANHOPIG TOT LEONIE

Miljarde! Vanaf de eerste dag dat we getrouwd zijn heb 'k u nog niets anders zien doen dan breien!

LEONIE:MET BIJBEDOELING

Als 'k op dat tramkotje peize van in de tijd.....

ALBERT:

Nog 'n geluk dat ge tons niet staan breien hebt!

LEONIE:

Ge zult reklameren als uwe pullover niet af is! g'Hebt mij gisteren gezegd dat het fris was in de winkel.

ALBERT:

Maar daarvoor heb 'k nog gene pullover gevraagd! Als 'k durf zeggen dat 'k mijn voeten ga weken begint ge mij 'n paar kousen te breien!

LEONIE:

Ge moogt blije zijn dat ge zo 'n vrouw hebt!

ALBERT:

O 'k ben zo kontent! Ik heb geen vrouw, ik heb 'n brei-machine!

NEEMT EEN KRANT, BERUSTEND

Enfin, binst dat 'k 'n minuutje heb ga 'k mijn gazette lezen.

DOLF:

Is alles gereed in de winkel?

ALBERT:WREVELIG

Ja't! 't Gekapt is gedraaid, de filet americain is gedraaid en als ge niet ophoudt van u te moeien draai'k u ook door de vleesmolen! 'k Heb de laatste tijd veel vragen naar paardegekapt van nen oude knol!

DOLF:

Ɔ Saluut! 'k Ga om water voor mijn pille!
EN AF KEUKEN.

ALBERT:

'k Meuge tegenwoordig alles alleen doen in de winkel!
Roland steekt geen hand ne meer uit!

LEONIE:

Och Heer, hij is nog jong.

ALBERT:

Jong?! Hij is 27 jaar! Als'k zijne ouderdom had was'k al getrouwd en stond'k van s'morgens te vijfve tot s'avonds te negen in de vleeshouwerij!

LEONIE:MET BIJBEDOELING

't Is daarmee dat'k beginnen breien ben.

ALBERT:BEZIET HAAR EVEN, DAN

'k Ben niet vanzinne van te BLIJVEN werken! Als'k van z'n leven in pensioen ga moet Roland de zaak overpakken!

'k Heb dat van mijn vader ook moeten doen!

Hij vrijt nog niet, maar hij heeft tons Ɔ toch ten minste een positie als't jij van z'n leven trouwt!

MET BIJBEDOELING

En 't is t'hope dat zijn vrouw ook breit, 'k heb tons TWEE pulovers als't 'n beetje fris is in de winkel!

DE WINKELBEL

ALBERT:

g'Hebt hier gene minuut ruste in dat kot!
EN SMIJT ZIJN KRANT NEER.

LEONIE:

Zie ne keer dat het snelle Alice is die NOG 'n sossietje moet hebben!

MEN HOORT ACHTER TONEEL MARGRIET EN CHAREL ROEPEN:"BLIJF MAAR" , "CƆEST NOUS".

ALBERT:

Ah, 't zijn ons geburen van hiernevens.

DOLF:OP KEUKEN

Er is iemand in de winkel.

ALBERT:EVEN WREVELIG

'k Weet het vader! 't Zijn ons intieme vrienden Margriet en Charel.

DOLF:

Opletten zun! Want als Ɔe alleen zijn in de winkel zitten ze altijd aan ons vlees!

ALBERT:WREVELIG

Ja vader.

DOLF:ALBERT NABOOTSENDE

"Ja vader"! Hebben we al niet genoeg verloren vandaag mee diene leverworst!

BERUSTENDE

Enfin, 'k ga mij 5 minuten op mijn bedde gaan leggen, voor mijn pille te laten werken.

NIJDIG

Frans-mee-haar-op kan 'k alle dagen horen!

EN AF SLAAPKAMER

ALBERT:VERWONDERD

Frans-mee-haar-op?

LEONIE:

Bah ja. Ge weet toch wel dat Margriet en Charel altijd Frans spreken omdat ze van ne betere stand zijn.

ALBERT:

Ne betere stand mee-haar-op zeker.

MARGRIET en CHAREL:OP WINKEL. ZE

BIJTEN OP IETS.

MARGRIET:

Hallo!Ce n'est que nous tous led deux!

CHAREL:

We springen maar ne keer binnen! C'est sauter dedans!

DOLF:EVEN TERUG OP SLAAPKAMER

Ziede't dan z'aan ons vlees gezeten hebben! Ze zijn aan 't knabbelen!

MARGRIET:

Bonjour Adilf. Hoe gaat het mee de knienen? Ca marche avec vôte genoeg?

DOLF:KWAAD

Foert!

EN AF SLAAPKAMER.

MARGRIET:

Pourquoi il est critique le vieux critique?

LEONIE:

Hij peist dat ge van zijn vlees g'eten hebt.

MARGRIET:

En tons? 'k Heb juist ne keer geproefd van d'hoofdvlakke. ~~Ma~~ J'ai prouvé du tête de flak!

CHAREL:

En ik 'n klein bolleke gekapt. Une petite boule de viande couper.

MARGRIET:

Omdat we niet zeker zijn wat dat we vannaenen gaan eten. 't Is altijd dezelfde vragex! C'est toujours la même demande: le porte-~~ma~~ manger.

CHAREL:TOT MARGIET

Ik heb ne keer goeste naar 'n mals fricandontje. Un fricandon tendrement, mon choux.

MARGRIET:

En ik heb goeste naar hoofdvakke mee petaters mee pellen!
Tête de flak avec pelurepatat.

ALBERT:MET BIJBEDOELING

g'Hebt gisterannoenen nog maar 150 grammen hoofdvakke
g'had voor ulder noeneneten.

MARGRIET:DIE HET ZICH HERINNERT, TOT

CHAREL

C'est vrai mon petit Charlewie.
'k Zal ons 'n frikandontje maken.

CHAREL:

O oui!

TOT DE ANDEREN

Dat eet'k ik geire! Gelijk lekkerkoekee! Comme du couque
delicat!

ALBERT:SPOTTEND

Hoeveel KILOOS gekapt moet'k ulder gereed maken voor
dat frikandontje?

MARGRIET:LACHEND

Gij zijt toch ne sloeër Albert.
Mee 150 grammen zullen we al genoeg hebben.

ALBERT:

Ah, g'houdt ulder aan ulder getal.

MARGRIET:

Nous sommes des petits mangeurs!

ALBERT:

Petit mangeur avec petit portemonnai!

MARGRIET en CHAREL:LACHEN

CHAREL:

Ik zou mij zot lachen mee mensen die gelijk wij ook
Frans willen spreken! Je suis fou! Je sous fou!

ALBERT:GEMAAKT-SPOTTEND

Ik ben meer onderleid in 't Engels . ziede't.

MARGRIET:

Ah oui?

ALBERT:

Oh yes.

EN WIL NAAR WINKEL GAAN.

MARGRIET:DENKT AAN IETS

Albert, binst dat ge ons bestellinge gereed maakt kijkt
ne keer voor 'n beetje afval voor onze hond. Maar geen
stuk gezouten vlees ne meer gelijk gisteren hein.

ALBERT:SPOTTEND

Eet uwe hond geire filet americain preparee?

EN AF WINKEL.

LEONIE:

Gezouten vlees is pertan kloek voor uwe hond..

MARGRIET:

Ja, maar hier mon petit Charlewie heeft er heel de dag
zo geweldig dorst van g'had.

CHAREL:
 't Is waar, 'k Heb gedronken gelijk 'n keldergat! J'ai
 buver comme un cul de cave.

LEONIE:
 Zet ulder vijf minuten.

MARGRIET/
 Ja, maar niet te lange, 'k moet nog aan mijn eten beginnen.

CHAREL:HEEFT ONDERTUSSEN EEN STOEL GE-
 NOMEN DIE HIJ AAN MARGRIET PRESENTEERT
 S'iæl vous plait mon choux.

MARGRIET:
 Merci mon petit Charlewie.

LEONIE:
 Moet Charel niet werken dan?

CHAREL:
 Neen, 'k ben veertien dagen in congé.

MARGRIET:
 Oui, mon petit Charlewie est le grand chef de confection
 de la haute couture.

LEONIE:
 Alee,daarmee gaat ge tons weer op voyage.

MARGRIET:
 Om eerlijk te zeggen, w'hebben nog niets gedecideerd,
 n'est-ce-pas mon petit Charlewie?

CHAREL:
 Nee'm, Ei ja wat wilt ge, w'hebben al heel de wereld gezien.
 Tout le globe!

LEONIE:
 Hebt ge g'ulder verlede jaar naar Spanje niet geweest?

MARGRIET:
 Si signorita.

LEONIE:
 'k Rappeleer mij dat, g'hebt tons ne hele tijd Spaans
 gesproken.

CHAREL:
 O wij spreken bijkan alle talen.

DOLF:OP SLAAPKAMER. NIJDIG SISSEND
 Uitgenomen BETALEN!

LEONIE:KWAAD
 Vader, ligt ge nu nog op uw bedde niet?!

DOLF:GROMT IETS TERWIJL HIJ NOG EVEN
 NIJDIG MARGRIET EN CHAREL BEZIET EN TERUG AF SLAAPKAMER.

LEONIE:
 Mijn schoonvader heeft de vuile gewoonte van altijd aan
 de deur te staan luisteren.

MARGRIET:BELEDIGD
 Wat zegt hij? Uitgenomen betalen?

CHAREL:FIER
 Wij hebben nieveranst geen schulden. Wij betalen overal
 iedere maand mee ne schrik. (cheque)

MARGRIET:

Oui, nous avons une banque de conte.

LEONIE:

Ge moet naar mijn schoonvader niet luisteren! Vertel liever ne keer voort over Spanje.

CHAREL:

We hebben naar Benidorm geweest. Maar daar zien ze ons ne meer hein mon choux?

MARGRIET:

Ge hoort daar maar één taal en dat is Vlaams, 't is 'n rariteit als ge iemand Spaans hoort spreken.

CHAREL: ENTOUSIAST

Buiten in Parijs! En de randgemeenten! Ah! Paris et les bordures!

MARGRIET:

Dat is ten minste ne chieke stad! Tot zelfà de mannen van de vuilkerre spreken daar Frans.

CHAREL:

w'Hebben eerst nog vanzinne geweest om van de jaar naar Amerika te gaan.

LEONIE: IN BEWONDERING

Naar Amerika?! Dat moet zeker wel veel geld kosten?!

MARGRIET:

Naar geld kijken wij niet. g'Hebt reisagentschappen die krediet geven, ge kort alle maanden af et flute c'est passer. D'ailleurs, wij sparen heel 't jaar voor op voyage te kunnen gaan.

CHAREL:

Maar we gaan naar Amerika niet. 't Eten staat ons daar niet aan. Ze eten daar niets anders dan hot-dogs. Des chiens à chaud.

MARGRIET:

Ja en hamburgers ook! Du jambon de citoyen aussi!

LEONIE:

Daarmee blijft ge tons hier.

ALBERT: KOMT ONDERTUSSEN BINNEN WINKEL

MET PAKJE.

CHAREL: GESPREK VERVOLGENDE

Dat is nog niet zeker. Dat komt bij ons op gelijk la grande diahree.

MARGRIET:

We hebben ne keer naar China willen gaan ook, maar daar mochten we niet binnen.

ALBERT:

'k Gelove 'k ik dat.